

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Daniely Zemanové a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **J. G.**, proti žalovanému: **Městský úřad Nymburk**, se sídlem Náměstí Přemyslovců 163, Nymburk, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2014, čj. 45 A 7/2014 - 13,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci

[1] Dne 21. 1. 2014 žalobce požádal žalovaného o poskytnutí informace ohledně osob, které mají trvalý pobyt na adrese žalobce. Sdělením ze dne 22. 1. 2014 žalovaný této žádosti nevyhověl. K obraně svých práv podal žalobce žalobu podle § 82 a násl. s. ř. s. Po výzvě krajského soudu ze dne 12. 2. 2014 podal žalobce žádost o osvobození od soudních poplatků. V ní uvedl, že v současné době nemá žádný příjem, ze kterého by mohl soudní poplatky uhradit. K žádosti přiložil i vyplněné potvrzení o osobních, majetkových a výdělečných poměrech. Deklaroval, že není zaměstnán a že jako osoba samostatně výdělečně činná má nulový příjem. Nemá žádné další příjmy ani nepobírá dávky hmotného a sociálního zabezpečení. Vlastní jen rodinný domek. Exekutor po něm vymáhá částku 750 000 Kč. Soud rovněž informoval o zahájení insolvenčního řízení na svou osobu.

[2] Krajský soud žádost o osvobození od soudních poplatků v záhlaví specifikovaným usnesením zamítl. Uvedl, že údaje předložené ve formulářovém potvrzení nejsou věrohodné, neboť není reálné žít bez jakýchkoliv příjmů. Krajský soud měl tyto pochybnosti rovněž z toho důvodu, že z insolvenčního návrhu žalobce plyne, že žalobce určitými příjmy, byť patrně poměrně nízkými, disponuje.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil proti tomuto usnesení kasační stížností. V žádosti uvedené údaje jsou dle něj pravdivé a odpovídají skutečnosti. Krajský soud mohl stěžovatele vyzvat k doplnění nebo opravě těchto údajů. Dále stěžovatel požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o osvobození od soudních poplatků v tomto řízení.

[4] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[5] Usnesením ze dne 17. 6. 2014 Nejvyšší správní soud stěžovateli zástupce neustanovil a konstatoval, že k ochraně jeho práv není zástupce nezbytně potřebný, neboť kasační stížnost má předepsané náležitosti a jsou v ní srozumitelně uvedeny kasační důvody. Také mu sdělil, že na zaplacení soudního poplatku z důvodu předejití řetězení řešeného problému netrvá.

[6] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou, a není důvodné kasační stížnost odmítnout pro nepřipustnost. Důvodnost kasační stížnosti posoudil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů; neshledal přitom žádné vady, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Stěžovatel své námitky sám správně podřadil pod důvod nepřezkoumatelnosti rozhodnutí ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Předmětem přezkumu je usnesení o nepřiznání osvobození od soudních poplatků. Nejvyšší správní soud se v odůvodnění svého rozhodnutí proto zabýval pouze námitkami směřujícími proti tomuto usnesení krajského soudu.

[9] Krajský soud shledal, že stěžovatel nesplnil jednu z podmínek pro přiznání osvobození od soudních poplatků stanovených v § 36 odst. 3 s. ř. s., a to věrohodného prokázání nedostatku prostředků. Stěžovatel zaslal soudu pouze stručné prohlášení a proškrtaný formulář o osobních, majetkových a výdělečných poměrech.

[10] Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že účastník řízení je povinen uvést a prokázat veškeré skutečnosti rozhodné pro posouzení jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků. Pokud z uvedených údajů či obsahu spisu vyplyne, že jsou nevěrohodné, popřípadě neúplné, soud takovou žádost zamítne (viz rozsudek NSS ze dne 26. 8. 2009, čj. 1 As 39/2009-88, č. 1962/2010 Sb. NSS). Bylo tedy na stěžovateli, aby unesl jak břemeno tvrzení, tak břemeno důkazní a konkrétně uvedl a věrohodně doložil, jaká je skutečná výše jeho aktuálních příjmů.

[11] V nyní posuzovaném případě stěžovatel předložil dvě verze tvrzení, a to že *má nulový příjem* (ve formulářovém potvrzení) a že *nemá žádný příjem, že kterého by mohl soudní poplatky ubravit* (v textu žádosti o osvobození od soudních poplatků a v návrhu na zahájení insolvenčního řízení ze dne 10. 2. 2014). Z obsahu insolvenčního návrhu také plyne, že stěžovatel dne 1. 8. 2013 obnovil živnostenské podnikání, ale jeho majetkové poměry, po úhradě základních životních potřeb jako bydlení a jídlo, jsou nedostatečné. Kromě odkazu na jeho insolvenční řízení

pokračování

stěžovatel krajskému soudu nepředložil žádné podklady, ze kterých by bylo možno ověřit jeho skutečné majetkové poměry.

[12] Krajský soud správně vyhodnotil, že tvrzení stěžovatele jsou nevěrohodná. Vážné pochybnosti o věrohodnosti tvrzení vzbuzuje zejména ve formuláři tvrzená skutečnost, že stěžovatel nemá žádné příjmy. V kasační stížnosti stěžovatel poukazoval na rozdílné životní náklady na život v Praze a v Nymburce. Nicméně netvrdil (a samozřejmě ani rozumně tvrdit nemohl), že v Nymburce dokáže člověk žít bez jakýchkoliv příjmů.

[13] V tomto smyslu je pak pro nynější věc bez významu, že stěžovatel podal na svou osobu insolvenční návrh. To ještě samo o sobě, bez přesvědčivých a věrohodných tvrzení, neznamená, že stěžovatel nemá prostředky na zaplacení dvoutisícového soudního poplatku.

[14] Krajský soud proto věrohodnost tvrzení stěžovatele vyhodnotil správně. S ohledem na shora uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji dle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

[15] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný sice v řízení úspěšný byl, nicméně v řízení o kasační stížnosti mu žádné náklady nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. července 2014

Zdeněk Kühn
předseda senátu